

излѣзоха нечисти-ти дѣхове, та влѣзоха въ свинѣ-ты; и вѣстна-са стадо-то прѣзъ сръмнина-та въ море-то; (тѣ вѣха до двѣ хілады), и издавихася въ море-то. И онѣа, цюто пасаха свинѣ-ты повѣгнаха, та извѣстиха въ града, и посела-та. И излѣзоха жители-ти, да видѣтъ цю е станало. И додоха при Исуса, и видѣха вѣсныа, въ когото вѣше легионъ-тъ, че сѣди облеченъ, и омысленъ; и уплашихася. И приказаха имъ онѣа, конто видѣха, какъ вѣ работата-та на вѣсныа, и за свинѣ-ты. И начинаха да мѡ са молѣтъ да си отиде отъ прѣдѣлы-ты тѣхны. И кагато влѣзе въ кораба, молаше мѡ са онѣи, цю вѣше отъ на-прѣдъ вѣсенъ, да вѣде съ него за-едно. Исусъ обаче мѡ не допѣсна, но казѡва мѡ: иди си у дома си при домашины-ты си, и раскажи имъ това, цю ти направи Господъ и та помилѡвалъ. И тръгна, и начена да проповѣдѡва въ Декаполь онова, цю мѡ направи Исусъ; и сички-ти са чѡдаха.

Въ петъкъ на дѣ: недѣла.

Отъ Марка, зачало 20.

Иа онова вѣмѣа, доде при Исуса единъ отъ начальницы-ты на съборище-то, имѣа-то мѡ Іаиръ, и като го видѣ, падна на нозѣ-ты мѡ; И молаше мѡ са много, и казѡваше; дѣщерѣа ми е на умирање: да додѣшь да положишь рѣцѣ на неѣ; за да са из-бави, и цѣ вѣде живѣа. И отиде

съ него; и слѣдѡваха го народъ много, и притискахъ го. И додоха отъ начальника на съборище-то, и казаха: дѣщерѣа ти умрѣ; за цю задавашъ вече трѡдъ на учителя? И Исусъ, цюмъ чѡ слово-то, което говораха, рече на начальника на съборище-то: не бойся, само вѣрѡвай. И не остави никого да го придѡрѣжи, токмо Петра, Іакова и Іоанна брата Іакововъ. И доде въ кѡрта-та на начальника на съборище-то; и видѣ мѡлѣа, че плачаха, и пиѡаха много. И като влѣзе, рече имъ: за цю са мѡлѣвите, и плачете? момиче-то не е умрѣло; но спи. И рѡгаха мѡ са, а той като испѣди сички-ты, зѣ на момиче-то баща мѡ и майка мѡ, и онѣа, цюто вѣха съ него, и влѣзе тамъ, дѣто лежѡше момиче-то. И като хвана момиче-то за рѣка, каза мѡ: талида, кѡли, което истѣлѡвано, цѣ рече: момиче! тебѣ дѡмамъ, стани. И тоѡ часъ стана момиче-то, и ходѡше, за цюто вѣше на дванадѣсѣтъ години; и слаха са тѣвѣрѣ много. И запрѣти имъ много, никой да не навѣи това; и рече да ѣ дадѣтъ да ѣде. И излѣзе отъ тамъ, и доде въ отече-ство-то си; и слѣдѡваха го ученицы-ти мѡ.

Въ сѣбота на дѣ: недѣла.

Отъ Матѡеѣ зачало 93.

Въ онова вѣмѣа, продѡма Исусъ на народа и на ученицы-ты си, и каза: На сѣдалище-то Мо-

рісен-ти